ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ОРГАН ЦЭНТРАЛЬНАГА І МЕНСКАГА КОМІТЭТАЎ ЛЕНІНСКАГА КОМУНІСТЫЧНАГА САЮЗУ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

№ 30 (412) Пятніца, 11 сакавіка 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдню У СЕРАДУ, ПЯТНІЦУ І НЯДЗЕЛЮ | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена": Менск, Комсам. 25.

Як дарэмна паехаць у Ленінград?

Конкурс на распаўсюджваньне „Чырвонай Зьмены".

ЯЧЭЙКІ ЗА ПРАЦУ!

Абвяшчаецца конкурс на распаўсюджваньне газэты «Чырвоная Зьмена».

Умовы:—неабходна сабраць у сакавіку і красавіку месяцы ня менш 15 трохмесячных падпішчыкаў, пры чым **прэміі выдаюцца тым, хто зьбярэ найбольшы лік падпішчыкаў.**

У конкурсе могуць ўдзельнічаць, як ячэйкі цалкам, так і ўпаўнаважаныя на руку, і асобныя комсамольцы.

Падпіска і грашовыя сумы ўдзельнікаў конкурсу павінны накіроўвацца **выключна** ў кантору Выдавецтва «**Чырвоная Зьмена**» (Комсамольская вул., д. № 25).

Прэміі:—6 дармовых месц (уключае білет на чыгунку, яда, наведваньне музэяў, тэатраў і г. д.) у надыходзячай у **маі экскурсіі** па маршруту—**Менск—Ленінград—Волхаўбуд—Кранштадт**.

Сьпіс атрымаўшых прэміі будзе апублікованы ў першых лічбах мая.

Супроць казёншчыны

Апошні — ліпнёўскі — пленум ЦК ЎсеЛКСМ вызначыў конкрэтныя шляхі пераходу комсамольскіх організацый на шлях конкрэтнага, дзелавога кіраўніцтва саюзнай працай.

Зараз на старонках газэты мы пачалі так званную ўсебеларускую пераклічку вопытам.

Зараз мы падводзім вынікі таго, як асобныя організацыі і ўвесь комсамол Беларусі ў цэлым ажыцьцявіў гэтыя заданьні пакопт паляпшэньня форм і зьместу кіраўніцтва.

Скончыўшы на гэтых днях працу пленум ЦК КП(б)Б заслухаў справаздачу ЦК ЛКСМБ У рэзолюцыі (зьмест якой мы зьмясьцім пазьней, у выглядзе артыкулаў) адзначаецца: «**.., побач з узмацненьнем удзелу ЛКСМБ ва ўсёй грамадзка-гаспадарчай рабоце партыі і краіны—узмацняецца ўвага да пытаньняў асьветы рабоча-сялянскай моладзі і пабудовы вольнага часу, як: разьвіцьцё турызму, масавае наведваньне моладзьдзю тэатраў, організацыя гарманістых, танцораў, запявал, правядзеньне конкурсаў вытворчага характару, прасоўваньне мастацкай літаратуры ў масы моладзі, вывучэньне на нарадах гэтакіх вострых пытаньняў, як «комсамолка—дзяўчына», «комсамолка—маці»...**

Гэты пункт рэзолюцыі пленуму ЦК КП(б)Б яскрава кажа аб тым, што нашы комсамольскія організацыі зрабілі першыя крокі па шляху ажыцьцяўленьня новых жвавых форм работы.

Але, як кажа наша комсамольская прыказка, мы маем у гэтых адносінах шмат дасягненьняў, **але і шмат недахопаў».**

Некаторыя факты такой кепскай працы, кепскага кіраўніцтва, а таксама і факты добрай, цікавай працы мы зьмяшчаем у асобнай старонцы пад назвай «Асушым паперныя балоты. За жывую справу».

Хіба ня водгукам 1921-га году здаецца тое, што на буйнейшым прадпрыемстве Беларусі—на фабрыцы «Двина» —комсамольская ячэйка замест жвавай працы (а працаваць трэба шмат, бо маюцца хваробныя зьявішчы) у сваіх плянах толькі і піша: «... узмацніць ... паглыбіць...»

Альбо другі райком гораду Віцебску замест конкрэтных паказаньняў, як працаваць, дае ячэйкам толькі каляндарны напамін (сьвяткаваць 18-га красавіка—дзень Парыскай Комуны і падшэфнага судна, 8-га сакавіка—дзень жанчын і г. д.).

Падобныя паказаньні, правільней «Каляндар» падзей больш падобен на няўдалы жарт, чымся на сталае, грунтоўнае кіраўніцтва.

І фабрыка «Двина» і другі Віцебскі райком—ня выключэньне з шэрагу ячэек і часам і цэлых організацый.

І ня дарма ў пастановах пленуму ЦК КП(б)Б у асобным пункце адзначаецца!

„...Неабходна выгнаць з кіраўніцтва доўгія нявыконваемыя пляны, выгнаць безконкрэтнасьць шляхам яшчэ большага ўцягненьня нізавога актыву да працы кіруючых органаў..."

— **„...Комсамольская маса, актыў, комсамольскі друк павінны рашуча ўзяцца за выгнаньне, шляхам разаблачэньня, усякіх элемэнтаў бюрократызму, закасьцененьня ў апаратах комсамолу".**

На падставе добрага вопыту і яго поўнага выкарыстаньня, на падставе ўзмацнёнай дзейнасьці ўсяго Саюзу, мы зможам поўнасьцю выконваць паказаньні нашага кіраўніка—комуністычнай партыі.

Хутка сьвята падшэфнікаў.

Зьбірайце падарункі, замацоўвайце сувязь.

Да 18-га сакавіка ўсё павінна быць зроблена.

Менск падрыхтаваўся

Весела цяпер у Менскім акругкоме.

Адзін за другім прыходзяць прадстаўнікі ячэек і піонэр-атрадаў з тумбачкамі, скрынкамі і торбачкамі.

Куча падарункаў з кожнай хвілінай расьце.

Ужо ўнесьлі падарункі ячэйкі працасьветы, першай і другой друкарні, швэйпрому, працаўнікоў мастацтва, вытворчых майстэрняў, будаўнікоў і нарсталовак.

Збор падарункаў захапіў ня толькі моладзь, але зацікавіў дарослых рабочых.

Вось у вытворчых майстэрнях АКРАНА быў цікавы выпадак.

На сходзе ячэйкі, дзе абгаварвалася пытаньне аб пасылцы падарунку, беспартыйны інструктар дрэваапрацовачнога цэху тав. Сельдзіеўскі Александр сам вызваўся пабудаваць скрынку-чамадан; ён гэтую скрынку ужо зрабіў і ячэйка парашыла вынесьці яму падзяку.

Асабліва праявілі сябе на гэты раз піонэры.

У іх амаль-што ўжо па ўсім атрадам сабраны падарункі.

Добрыя падарункі прынесьлі атрады Страхкасы, Архітэктурна-Будаўнічага Тэхнікуму, Працасьветы, 25 атрад.

А вось піонэрачка з заводу «Варшавянка», засопшыся прыляцела ў акругком. Жадала раней папасьці. «Думала-ж я, што прынясу ад нашага атраду першай, але ня мы гэтаму віноўны. У нас зьмянілі павадыра. Пакуль прыслалі другога... так і зацягнулася».

На апошнім пасяджэньні бюро акругкому стаяла пытаньне аб пасылцы дэлегацыі, якая і адвязе падарунак ад Менскай комсамольскай організацыі.

Дэлегацыя вылучана у складзе сямі таварышоў.

Паедуць т. т. Казанаў (Заг. АПА), Ільлін (Старш. Акрбюро ЮП), Хэйфэц (клюбу КІМ), Хвядчэня (яч. цягі МББ чыгункі), Валіцкі (яч. заводу «Энэргія»), Пакумэйко (яч. зав. «Дрэваапрацовачнік») і Шпак (яч. цягі Заходняй чыг.).

Весела пройдзе сьвята 18 сакавіка на лінкоры «Парыская Комуна».

Р. Г-н.

З недалёкага мінулага.

Памятуюцца дні мая 1923 году, калі мы, вучні-электрыкі, упяршыню пачалі сьпісывацца на карабель.

Блізьняты—два лінкоры Балтыкі «**Марат**» і «**Парыская Комуна**» гатовы былі нас прыняць у сваё сталёвае абніманьне.

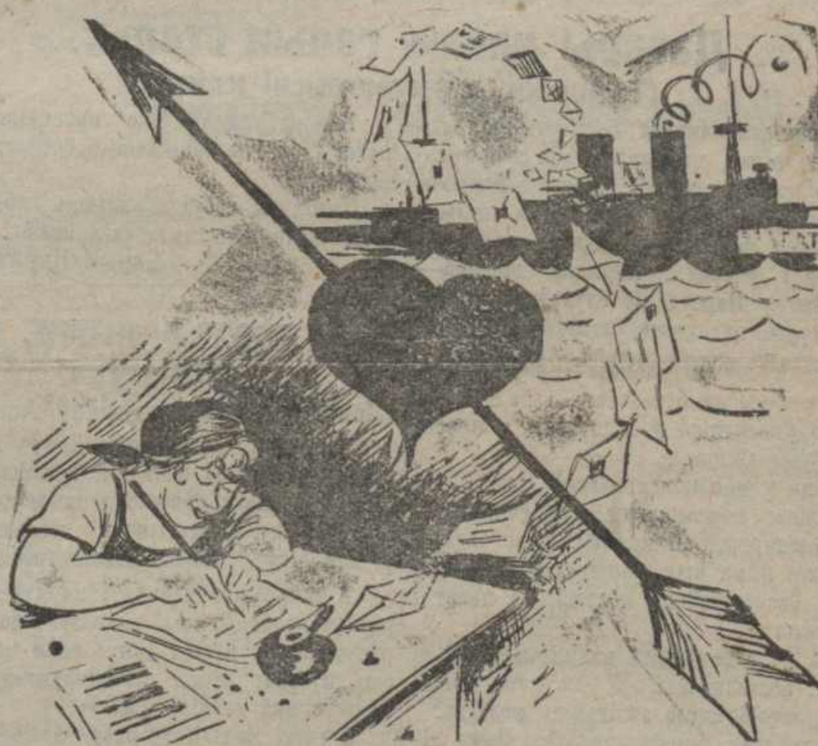
У той час, як зьмена, папаўшая на карабель «**Марат**», мела магчымасьць атрымаць якое небудзь «амарачваньне» і пабыла не адзін раз пры берагох Фінляндыі і Эстоніі, правёўшы вялікую частку часу на моры—у гэты час зьмена папаўшая на лінкор «**Парыская Комуна**» знаходзілася на сухаземным становішчы і бязупынна працавала па рамонту судна.

Вынікі ня прымусілі сябе чакаць: увосень 1924 году лінкор «**Парыская Комуна**» ужо ўдзельнічаў у манэўрах Балтыцкага флёту і з таго часу нас ужо ніхто не асьмельваўся называць берагавымі пацукамі.

Ваенны марак **Нораў**.

„Пацалункавая" перапіска

Некаторыя з комсамолак пішуць маракам у флёт, у парадку шэфства, лісты аб каханьні, пацалунках і г. д.

Таксама і яна... шэфствуе.

За сем дзён.

(Па СССР).

Новы дзяржаўны заём.

Посьпехі першых дзяржаўных заёмаў паказалі зацікаўленасьць працоўных у пабудаваньні і далейшым экономічным разьвіцьці нашага Саюзу.

Выпушчаны новы заём 1927 году, які мае тую самую мэту, што і ранейшыя, сустрэў усеагульнае спачуваньне.

Першы дзень продажы облігацый новага займу па Маскве даў 300.000 руб., не лічучы колектыўных заявак крэдытных установаў на 1.980 тысяч руб.

Дзяржаўны заём дае патрэбныя дзяржаве сродкі для індустрыялізацыі, якая забясьпечыць незалежнасьць нашай краіны ад замежнай тэхнікі.

Пуск заводаў.

У Сібіры закончана пабудова мэханізаванага маслабойнага заводу, ля гораду Камень. Завод абсталяваны замежнымі машынамі навейшых сыстэм і будзе выпрацоўваць звыш 100 тысяч пудоў масла ў год.

Пушчаны ў ход Сычаўскі ільнаапрацоўчы завод (Смаленскай губ.). Завод будзе апрацоўваць 1500 пудоў ільна ў суткі.

Гэтыя на ўдачу выхваченыя радкі аб будаўніцтве заводаў служаць паказьнікамі росту і ўмацаваньня нашай прамысловасьці.

Вышэй якасьць—ніжэй цэны.

На ленінградзкім рынку цэны на электрычныя лямпачкі зьніжаны на 30 проц. прычым, ня гледзячы на такое вялікае зьніжэньне, не аб якіх стратах гаварыць ня прыходзіцца.

У Харкаве ў сувязі з агульным зьніжэньнем цэн на мануфактуру, цэны на саматужную мануфактуру ўпалі да 12 проц.

Апошнім тэлеграфным распараджэньням саюзнага Наркамгандлю з канцу лютага ўводзяцца даваенныя цэны на сельскагаспадарчыя машыны і прылады.

Гэтым распараджэньнем удзешаўляюцца цэны на некаторыя сельска-гаспадарчыя прылады да 15 проц.

Распараджэньне Савету Працы і Абароны прадпісвае гандлёвым організацыям дабіцца 10-процантнага зьніжэньня цэн на ўсе тавары да 1-га чэрвеня 1927 году і прымаць рашучыя захады ўзьдзейнічаньня да тых організацый, якія затрымрымліваюць зьніжэньне цэн на тавары.

Да ўвагі чытачоў.

Чарговы нумар газэты, з прычыны сьвяткаваньня дню Лютаўскай Рэволюцыі—выйдзе не ў нядзелю, а ў сераду, на шасьці старонках.

Ім не задушыць Заходняй Беларусі

Агульны сход Калініцкай ячэйкі Мопр'у Мазырскай акругі сумесна з беспартыйнай моладзьдзю вынасілі свой протэст супроць крывавай расправы польскіх фашыстых над працоўнымі Заходняй Беларусі.

„Мы таксама шлем свае шчырае братэрскае прывітаньне барацьбітам за вызваленьне ад панскага гнету, рабочым і сялянам Заходняй Беларусі, а таксама і працоўнай моладзі Польшчы.

З свайго боку мы ўсім чым можам будзем дапамагаць палітвязьням і іх сем'ям".

Сход ухваліў, таксама, пашырыць агітацыю за ўступленьне ў сябры МОПР'у.

Фальшывы дакумант.

Там, дзе шырака раскінулася сярніковая прамысловасьць нашай рэспублікі, там, у адным з буйных рабочых цэнтраў, там, дзе прарэзьліва гудуць гудкі «**Чырвонай Бярэзіны**», там жыве комсамолка **Альпаровіч**.

Там, у Нова-Барысаве, у комсамолкі Альпаровіч маецца маленькі пакойчык. У пакойчыку стаіць яе ложка, каля ложка стаіць столік, а на століку пакручвае вусамі—стрэлкаміновенькі будзільнік.

Ведаеце, будзільнік—добрая рэч. Ня так ужо сам будзільнік—добрая рэч, як званок, што шапкаю сядзіць на бліскучай галаве з вусамі-стрэлкамі. О, гэты званок? Ды ня толькі званок, што варты сам званок, калі-б ён сам не званіў!.. А тое сам звоніць! Вось у чым справа! Любата!

Ну, напрыклад, трэба комсамолцы Альпаровіч прачнуцца ў сем гадзін раніцы, (каб не спазьніцца на працу), не пасьпее яна і сасьніць гэта ўва сьне, як званок пачне тарахцець, тарахцець без перастану... Прачнецца Альпаровіч, пратрэ кулаком вочы і.. не падумайце, што ўсхватваецца яна адразу з ложка, адзяе спадніцу, кофтачку, боцікі, спрытна шнуруе іх... Далёка не!

Кажуць людзі, што вельмі карысьцен для здароўя апошні сон, раніцою. Альпаровіч прытрымліваецца гэтай парады.

— Эх, як прыемна заціснуць глотку гэтаму надаедліваму званку будзільніка, а самой, яшчэ глыбей падлезьці пад коўдру, заснуць у цёплым ложку, сасьніць прыемны сон...

А на двары студнёўскі мароз, сівер б'е ў твар, сьнег асьляпляе вочы...

* * *

Альпаровіч працуе ў адным з цэхаў «Чырвонай Бярэзіны». Гудуць «трансмісіі», лязгоча паравік, у кожным цэху—рух. Рухаюцца рабочыя, работніцы, працуюць, змагаюцца за якасьць продукцыі, за колькасьць выпрацоўкі, будуюць новае, маладое.

— Выпрацоўка дасягнула да даваеннай нормы! — даносяцца да нас. словы справаздачы чырвонага дырэктара.

— На гэтым не спыняцца! ісьці далей!—выступае на вытворчай нарадзе стары рабочы «Чырвонай Бярэзіны».

Пад рабочыя «кірпічыкі» гудзіць праца.

А перад тым, як стаць на працу, макальшчыкі, сушыльшчыкі, пакоўшчыкі і рабочыя іншых цэхаў вешаюць на табель свае нумары. І так—штодня. Працуюць, бо ведаюць, што працаваць трэба.

— Што такое?—дзівіцца, гледзячы на табель, загадчык цэхам, дзе працуе Альпаровіч.—Вечна прагулы... дзень працуе, а два...

А комсамолцы Альпаровіч так хочацца спаць... так прыемна ў зімовае раньне выленгацца на цёплым ложку...

Прачнецца, усхопіцца, пачэша патыліцу... Сорамна-ж, ці няпраўда, у цэх ісьці, калі будзільнік высака ўзьняў свае вусікі-стрэлкі...

...Іншы раз станавіцца на працу з паўдня, а іншы раз і зусім...

* * *

Гэта было ў пачатку лютага. Комсамолка Альпаровіч зрабіла прагулу—**дзесяць дзён падрад**. Дзесяць, дык дзесяць,—ну што з таго. Можа хворая была? Ці-ж хворым трэба абавязкова на працу зьяўляцца? Ці-ж гэта прагул?

А зьявіўшыся ў цэх на адзінаццаты дзень, Альпаровіч прышла да загадчыка—патрабаваць, каб ён даў ёй працу. І калі загадчык цэху, **па закону**, адмовіў ёй у яе запатрабаваньні, яна прагуляўшы яшчэ два дні, карыстаючыся адсутнасьцю загадчыка цэхам (кантора комбінату «Чырвоная Бярэзіна» паслала яго выплаціць грошы сялянам за прывоз лесу) зьявілася да старшыні фабрычнага камітэту ўжо з лекавым лістком, у якім чорным па беламу напісана за подпісам доктара:

— **даць водпуск за лік работніцы.**

— У чым-жа справа,—дабрадушна, не разабраўшыся, адказаў старшыня. — Хадзем да дырэктара, я прапаную прыняць цябе зноў на працу, што за ліха?..

І сапраўды, голас старшыні фабкому быў прыняты пад увагу дырэктарам. Альпаровіч стала зноў за варштат, каб зноў выленгацца ў цёплай пасьцелі...

А вось прыехаў і загадчык цэху. Глядзіць, вачам не дае веры. Што такое? — дзівіцца.

— Альпаровіч, хто табе дазволіў стаць нанава на працу?

—Дырэктар!—і Альпаровіч ухмылялася. Але не доўга...

Пачаўся разбор справы. І што-ж?

Выявілася—што лекавы лісток, які падала было Альпаровіч старшыні фабкому, у якім чорным па беламу напісана за подпісам доктара:

— **даць водпуск, за лік работніцы,** зьяўляецца не яе, а якойсьці дзяўчыны, якая працуе **ў Барысаўскай друкарні!** Вось гэта дык так!. Вось гэта здорава! Вось гэта—трэба мець добрую галаву, каб змагчы дзесяць дзён прагулу зрабіць, давесьці, што чорнае гэта белае (што чужое—зьяўляецца ўласным), а потым... стаць нанава на працу і спакойна ўхмыляецца...

Акша

Ці узаконіць хатнюю вечарынку?

ВЫКАЗВАЙЦЕ СВАЕ ДУМКІ. ЧАКАЕМ ВОДГУКАЎ.

Чыгуначнікі ўжо пачалі праводзіць вечарынкі.

Часта нашы працаўнікі юнсэкцый плачуцца аб тым, што моладзь лепш ідзе на хатнюю вечарынку, чым у клюб на лекцыю, на вечар самадзейнасьці і другія мерапрыемствы, якія праводзіць юнсэкцыя.

Мэтай сваёй працы яны ставяць зьнішчыць хатнюю вечарынку, перацягнуць моладзь з гэтае вечарынкі ў клюб (імкненьне вядома добрая). Але-ж бяда ў тым, што юнсэкцыя свае мерапрыемствы праводзіць адзін, многа два разы ў месяц, і то ў тыя дні, у якія Праўленьне клюбу ніякай працы не праводзіць, і вядома, што яны не саўпадаюць з днямі адпачынку ці з днямі палучкі.

Моладзь жа ў гэтыя дні хоча знайсьці сабе месца, дзе можна было-б пагуляць.

У клюбе ў гэты час ідзе кіно-карціна пры вялікай сутулке, і вядома, што моладзь арганізоўвае хатнюю вечарынку.

Як-жа ў такіх выпадках юнсэкцыя можа дасягнуць сваёй мэты—перацягнуць моладзь з вечарынкі ў клюб?

У сучасны момант, пры агульных умовах нашае працы, гэтай мэты не дасягнеш, а таму юнсэкцыі павінны, паляпшаючы сваю працу, па клюбу, увязваць яе з организацыяй вечарынак на акраінах, узяўшы іх пад свой уплыў.

Калі мы пачынаем казаць аб вечарынках на акраінах, дык у многіх працаўнікоў гэтая вечарынка ўяўляецца, як абавязкова з бутэлькаю водкі, з пацалункамі, і яшчэ ў прыдачу прысьцёгваецца хуліганства—і здаецца, што без гэтых «дармовых дадаткаў» вечарынка ня можа адбыцца.

А сапраўды, вечарынка бярэ пачатак з таго, што 4-5 хлапцоў, ня маючы дзе дзець свой вольны час, зьбіраюцца ў аднаго з блізкіх сваіх таварышоў, часьцей усяго ў дзяўчыны, і ня дрэнна за даміно, за шахматамі (таксама бывае) і інш. гульнямі далёка за поўнач прасіжваюць жартуючы-гуляючы (часта гэта бывае і за бутэлькай, але гэта мы ўмоўна адхіляем і ніякага хуліганства няма.

Такія зборышчы існуюць і сярод беспартыйных, і сярод комсамольскай масы, і нават і сярод комсамольскага актыву.—Гэтыя зборышчы калі-ні-калі перараджаюцца ў вечарынку не з 4-5 хлапцамі, а з 15-20, в гармошкай, скокамі і г. д.

Ужо пры такіх вечарынках комсамолец сваёй ініцыятывы не выяўляе, а толькі прысутнічае і прымае ўдзел, хаваючы свой комсамольскі твар, баючыся агласнасьці, і каб не даведалася ячэйка, і ніякага ўплыву з боку комсамольскай ячэйкі, юнсэкцыі на тую вечарынку няма.

Я лічу, што хатнюю вечарынку рабочых акраін трэба «ўзаконіць» як мы ўзаконілі і вечарынкі (вячоркі) на сяле.

Ячэйкам, юнсэкцыям трэба ўзяцца за організацыйную перабудову іх; за організацыю сваіх вечарынак у хаце комсамольца, у рабочага падростка.

Вечарынка павінна праходзіць пад уплывам комсамольскай ячэйкі, пры шырокай ініцыятыве прысутных.

Програма вечарынкі павінна распрацоўвацца бытавымі ядрамі (групамі) ячэйкі (там дзе яны існуюць) ці АПА камісіямі.

Ня трэба туды сунуцца адразу з політграматай, ці з політфантамі для віду, ня ўмеючы іх праводзіць, а трэба пачынаць з колектыўнай песьні—хай будзе гэта «Кірпічыкі» якая з ахвотай расьпяваецца сярод нашых хлапцоў і дзяўчат, ці марш Будзённага, ці іншыя вясёлыя песьні, якія адбіваюць наш быт, наша жыцьцё.

Трэба скарыстоўываць на гэтых вечарынках нашых ячэйковых расказчыкаў, якіх многа маецца па ячэйках.

Ня трэба адмаўляцца і ад скокаў, бо бяз іх мы яшчэ не зможам правесьці добра вечарынку, толькі трэба програму сваю падабраць так, каб вечарынка не праходзіла толькі выключна пры скоках.

Усім гэтым павінны заняцца ячэйкі і юнсэкцыі.

Юнсэкцыя клюбу Леніна Менскага-вузлу Заходніх чыгунак паступова начала дабліжацца да скарыстоўываньня ўсялякіх магчымасьцяй у організацыі вечарынак.

Яна начала скарыстоўваць падчас вольнае памяшканьне аднэй школы, дзе ў момант палучкі організоўвае вечарынкі раней падрыхтованай програмай.

В. РАМІЗЕВІЧ.

За культурную вёску!

Коопэрацыя—абарона беднаты

Віцебскія комсамольцы ў працы не качаюць

Ліст з Віцебску

Выцягваем вёску з беднасьці

Узятая партыяй лінія на тое, каб гаспадарчае будаўніцтва стаяла ў цэнтры увагі яе работы, цалкам адзначае і задачы комсамолу, бо наш Ленінскі саюз зьяўляецца бліжэйшым памочнікам партыі.

У ажыцьцяўленьні гэтай задачы вясковыя ячэйкі Віцебскай організацыі маюць значныя дасягненьні.

У аднэй ячэйцы Бешанковіцкага раёну, усе камсамольцы зьяўляюцца пайшчыкамі коопэратыву і прымаюць практычны ўдзел у яго рабоце. Па Сураскаму раёну комсамольскіх гаспадарак коопэрыравана каля 60 проц.

Поўнаму коопэрыраваньню комсамольцаў часткова перашкаджае вялікая адлегласьць ячэйкі ад коопэратыву.

Па Кузьняцоўскаму раёну коопэратыў організован па пачыну комсамольцаў і **сялянамі завецца «комсамольскім» коопэратывам**. Адна ячэйка Ліазьнянскага раёну грошы сабраныя са спэктаклю скарыстала для коопэрыраваньня бяднейшых сялян.

Комсамольцы, што працуюць у коопэратывах (прыказчыкі, сябры праўленьняў і рэвізыйных камісій, упаўнаважаныя) у сваёй пераважнай большасьці **працуюць добра і на рабоце сябе апраўдалі**. Павялічыўся ўдзел комсамольцаў і ў розных гаспадарчых аб'яднаньнях (арцелі, мэліорацыйныя таварыствы).

Значнае месца ў рабоце вясков ячэек займае работа па палепшань сельскай гаспадаркі. Маецца шэраг ф таў, калі тое, **аб чым гаворыцца занятках с-г. гуртка комсамоль мі пачынае практыкавацца ў св гаспадаркі**.

Па Сураскаму раёну 4 комсамо цы перавялі сваю гаспадарку на шм польле, комсамольцы—самастойныя гас дары значна палепшылі свае гаспада Па Ліазьнянскаму раёну маецца **22 падкі пераходу гаспадарак ком мольцаў на шматпольле і іх бо шага палепшаньня**.

Усё гэта разам узятае дазваляе біць вывад, што **ўвага комсамоль да палепшаньня сваіх гаспада значна павялічылася**.

За апошні час началася работа з самольцамі—самастойнымі гаспадар Райкомы КСМ скарыстоўваюць агр маў для абследваньняў іх гаспада каб потым даць належныя паказан парады. Некаторыя ячэйкі на сваіх дах заслухоўваюць даклады комсам цаў—самастойных гаспадароў.

Бязумоўна, вышэй адзначаныя д неньні ні ў якім разе ня могуць з ліць організацыю, бо яшчэ маецца недахопаў.

Лютаўск

Дагары нагамі голыя сталы.

(Талочын, комсамольскі клюб).

Нашая местачковая беспартыйная моладзь ня ведае, дзе скарыстаць свой вольны час пасьля дняўной працы. Надыходзіць вечар, хлапцы зьбіраюцца цэлымі партыямі і пачынаюць хадзіць па вуліцы ўзад і ўперад... Абрыдае шляцца—заходзяць у Нарсуд дзе слухаюцца вельмі часта суды, пасядзяць, паслухаюць, а потым зноў на вуліцу альбо ў інвалідную [illegible] цэлыя вечары за бутэлькаю, і не з-за таго, што ўцягнуліся ў п'янства, а проста няма куды дзецца.

Ёсьць у нас комсамольскі клюб, дзе зьбіраюцца комсамольцы, комсамолкі і шмат беспартыйнай моладзі. Але бяда ў тым, што няма чым заняцца ў клюбе ня толькі беспартыйнай моладзі, а нават і комсамольцу.

Сам па сабе—клюб вялікі, але вельмі дрэнна абсталяваны. У ім няма нічога такога, што-б магло зацікавіць моладзь.

Пры клюбе няма чытальні. Няма літаратуры, няма газэт, часопісяй.

Стаяць толькі дагары нагамі голыя сталы...

Бяседы ў клюбе не праводзяцца. А чыткі і бяседы зацікавілі-б беспартыйную моладзь.

Трэба як небудзь ажывіць працу талочынскага комсамольскага клюбу.

Барыс Караткоў.

На газэты--няма, а на дошку...

(Менск, Дом Працаўнікоў Асьветы).

Задумала праўленьне Дому Асьветы правесьці рэжым экономіі, і пашло па лініі найменшага супраціўленьня, скараціўшы выпіску пэрыодычнай літаратуры, а ў тым ліку і комсамольскіх газэт.

А вось праўленьне і ня думала пра рэжым экономіі, калі заказвала дошку для расьпісаньня працы дому, якая цяпер вісіць пустой, нікім не запаўняецца... А каштуе яна дарагавата...

І гэткі рэжым здорава адбіваецца на палепшаньні культурна-масавай працы сярод маладых працаўнікоў асьветы.

Я. Б.

Клюб працуе дрэнна.

(Віцебск).

— Ванька, Ванька, хадзем у комсамольскі клюб!

— Ды кінь ты, што я там ня бачыў? Газэт і часопісяй мала, драмгурток дрэнна працуе, струннага оркестру ня чуваць. Хадзем лепш да хлапцоў на вячорку.

Гэткія гутаркі чутны сярод нашых віцебскіх комсамольцаў. А адсюль вывад—**комсамольскі клюб працуе дрэнна**.

Культпраца ў клюбе настаўлена вельмі дрэнна. Чытальня ня можа задаволіць нашых комсамольцаў, бо там мала літаратуры. Гурткі працуюць слаба. Да ўсяго гэтага вельмі часта мяняецца загадчык клюбу.

Далей гэтак ня можа працягвацца. Я прапаную клюбнаму актыву віцебскага комсамольскага клюбу вывучыць вопыт працы цэнтральнага комсамольскага клюбу КІМ, скарыстаць яго, а акругкому трэба паклапаціцца з купляй сьвежай літаратуры.

Л. Гуткін.

Паказальнае кармленьне.

(Вільшчына, ШСМ).

Яшчэ з самай восені ў вёсках **Мігдалавічы і Ланцэвічы** былі нізованы сельска-гаспадарчыя гурткі, якія з дапамогаю ШСМ пачалі прав працу за паляпшэньне сялянскай жывёлы.

Апрача гэтага Акрана адпусьціла нам сродкі па паказальнае карм жывёлы ў вёсках. Узялі сялянскіх кароў над сваю апеку.

Выпрацавалі норму і прыступілі да працы.

І сёньня маем вынікі.

Карова аднаго гаспадара павялічыла ўдой **на 10 фунтаў**, у другі 5—6. **Некаторыя сяляне нормы ня выконвалі, а таму іх ровы далі меншы прыбытак.**

Частка сялян парабіла ўжо кармушкі і ў хуткім часе перайдуць на па норме.

Міхась Маркевіч.

Зьнялі божае пракляцьце

(Малюнак)

У вёсцы Лугі, што стаіць у лясістай Мазыршчыне, на самай яе сярэдзіне быў калодзеж. Ён знаходзіўся на вучастку вуліцы, ня быў угароджан і ніхто яго ўласным ня лічыў. Некаторыя Лугаўскія гаспадары гэты калодзеж называлі сельскім.

І брала ў ім ваду большая частк кі, бо вада была, як крынічная—халодная і вельмі прыемная на см бабка Куліна адным чынам дака што калодзеж—сьвяты.

Слава пра Лугаўскі калодзеж вядома многім вёскам Мазыршчыны і рыя людзі часта прыяжджалі да яго ваду.

* * *

Аднаго разу поп Кірыла быў дзінах у старшыні воласьці, сям'я жыла ў Лугох, і напіўшыся гарэл шоў па вёсцы ганяць сабак. Прыст да калодзежа, Кірыла думаў, як ваюцца лугаўцы, што гэта яго кала і паспрабаваў сесьці... Раніцою знашлі ў калодзежы мёртвым.

Дачуўся аб гэтым архірэй і з калодзеж закідаць і накласьці на жае пракляцьце.

Воля архірэя была выканана.

Гэта здарылася шмат год таму але Лугі добра памяталі апісан рэньне і часта ўздыхнуўшы бядава

— І трэба здарыцца гэтай бяд кая вада была, такая вада!

— Роўнай цяпер ва ўсёй вёс ма,—дабаўлялі другія.

* * *

На адным пасяджэньні бюро Л комсамольскай ячэйкі абгаварвала таньне аб божым пракляцьці сел калодзежу. Ухвалілі гэта закляць чыць страціўшым моц, а калодзеж весьці ў годнасьць.

Ячэйка такую пастанову адоб пасьля сходу, узяўшыся за тапар паты, пачала ачышчаць калодзеж.

Гаспадары і гаспадыні ўбачыўш гарэўшуюся працу з радасьцю вы памагаць комсамольцам.

Цяпер Лугі зноў маюць добру зноў ходзяць за некалькі гоняй д скага калодзежу і памінаюць ком цаў:

— Вот дзеткі, дай бог ім зд Гэта-ж такая вада, такая вада...

Гарош

Здарэньня за тыдзень.

МІЖНАРОДНЫ КОНЦЭРТ.

На доўгі час у пытаньнях міжнароднай політыкі галоўнае месца будзе займаць СССР і Кітай.

Англія капэльмайстар.

На чале ўсіх ворагаў СССР стаіць Англія. Яна іграе першую скрыпку, бо яна больш за ўсіх пацярпела.

Пад словам Англія мы разумеем консэрватыўную Англію, арыстакратычную, цьвердалобых бюрократаў-капіталістых. Рабочыя Англіі нічога супроць СССР ня маюць. Наадварот, яны ня раз даказалі, што яны з намі, за нас.

Ясна, што Англія даравала-б нам усё і даўгі, і нацыяналізаваную маёмасьць, і ўсё іншае, толькі-б адно: каб СССР ня была Савецкай Соцыялістычнай рэспублікай, дзе рабочыя і сяляне стаяць на чале ўлады. Ім-бы толькі, у першую чаргу хаця-б гэта. Бо яны лічаць і здаецца не беспадстаўна, што існаваньне СССР вельмі дрэнны прыклад для іншых прыгнечаных краін і калёній.

Яна гэтую політыку праводзіць даўно, але да гэтага часу ёй не ўдалося і надалей таксама гэтых пэрспэктыў ня мае.

„Я ні я і хата не мая“

Мы мелі здавальненьне чуць словы польскага міністра і пасла пана Патэка аб тым, што дарма мы ў СССР лічым, што Польшча рыхтуецца да вайны з намі.

— Нічога падобнага ня было і няма. Польшча вельмі міралюбівая дзяржава і няма ніякіх падстаў яе ў гэтым вінаваціць. А наконт СССР, дык Польшча толькі ў сяброўскіх, братэрскіх і добрасуседзкіх адносінах хоча быць.

Праўда.. пан міністр нічога не казаў адносна разгрому Беларускай Грамады, адносна гвалтаў над нацыянальнымі меншасьцямі, што супярэчыць 7 пункту Рыскага дагавору і г. д.

Спрабаваў я праглынуць гэтую заяву, але на жаль радыё паведаміла, што Польшча атрымала ад Англіі пазыку, па якой яна зноў атрымлівае на 10 мільёнаў руб. зброі.

Супроць каго, для барацьбы з кім, панове-міністр дабрасуседзкай краіны, вы гэта закупілі?

Нам на гэта адказу ня будзе.

А для таго, каб грамадзкая думка Эўропы нічога дрэннага аб Польшчы ня думала, польскі „соцыялісты“ Недзялкоўскі будучы ў Парыже заяўляе, што ў Польшчы „няма мілітарыстаў і ваенай партыі“.

Бедныя „соцыялістыя“ і розумам недалёкія міністры.

Якая дзяржава, такое і начальства.

„Трымай мяне за руку, а ня то...“.

Ня лепш для Англіі абстаяць справы ў Кітаі. Тут кантонцы ўсё наступаюць ды пасоўваюцца ўперад. Усё будзе добра, каб не ўмяшаліся ангельцы ў барацьбу.

Надоечы т. Далін у „Праўдзе“ прыводзіў цікавы факт. У час, калі нацыянальна-рэволюцыйнае войска займае Ханькоў (буйны політычны і прамысловы цэнтр Кітаю, зараз сталіца Кантонскага ўраду) ангельцы туды сьцягнулі амаль увесь свой флёт і ўвесь час трымалі яго пад агнём двух змагаючыхся паміж сабой армій.

Думаеце для чаго гэта ім было патрэбна? Вельмі проста: для таго, каб які небудзь снарад кантонскай артылерыі папаў у ангельскае судно.

Вы зьдзівіцеся, які гэта дурань хоча застацца без галавы?! А тут справа простая, тады будзе ясны мотыў для пачатку вайны.

На вялікі для ангельцаў жаль гэтага ня здарылася.

Зараз яны паўтараюць тую самую гісторыю. Актыўна ўмяшацца ў вайну мотываў няма. Дык давай мы ім сьпіну падставім, хай па нас страляюць, тады і мотыў для вайны будзе.

Мала, што ангельцы «абараняюць» міжнародны квартал у Шанхаі, яны яшчэ занялі тэрыторыю ў 25 кілёмэтраў у кітайскай частцы гораду Шанхаю.

Кантонцы, наступаючы на Шанхай, дзе акопваецца рэакцыйнае войска, абавязкова страляць будуць, і ангельскае войска паміма волі будзе страляць, тады мы гэта іх цапнем, ды з нашай марской артылерыі як пальнем, дык ад усёй рэволюцыі і паміну не застанецца.

Аб гэтым зараз ангельцы думаюць. На гэта яны спадзяюцца. Старая сыстэма провокацыі: «Міцька, трымай мяне за руку, бо я яго магу пабіць».

Таму, хто больш плаціць...

Зараз больш плаціць рэакцыйны кітайскі генэрал Чжан-Цзо-Лін, таму і расійскія белагвардзейцы служаць яму.

Жандарамі, афіцэрамі, лётчыкамі — служыць белагвардзейшчына ў яго. А калі трэба дык і звычайнымі бандытамі.

Зараз яны выкінулі чарговы нумар: захапілі савецкі параход «Памяць Леніна» які ішоў у Ханькоў для пагрузкі гарбаты. Арыштавалі пасажыраў і дыплёматычнага кур'ера і на параходзе перавозяць для рэакцыянэраў амуніцыю і войска.

Зразумела, што наш прадстаўнік заявіў катэгорычны протэст. Параход мусіць будзе вызвалены, але нагласьці разьюшанай белагвардзейшчыны няма канца.

* * *

Здаецца, што ўвесь сьвет зараз спыніў свае дыханьне, чакаючы чым кончыцца гэтая вялікая барацьба паміж гігантамі—Кітаем і Англіяй. Паміж імі—СССР, які ўсім сваім моральным уплывам на боку кітайскай рэволюцыі.

Англіі трэба змагацца супроць Кітаю і СССР адразу, на што ў яе сілы не хапае. Змагацца супроць аднаго няма карысьці, бо жаданых для рэакцыі вынікаў ад гэтага ня будзе.

Вось чаму тав. Сталін на запытаньне аб вайне сказаў:

«Вайны ў нас ня будзе ні вясною, ні ўвосень гэтага году». Нашыя ворагі не падрыхтаваны да вайны. Яны баяцца вынікаў яе больш, чым хто небудзь іншы.

Л. Каплан.

Асушым папяровыя балоты. За жывую справу.

„Трэба выжыць з кіраўніцтва доўгія, невыконваемыя пляны, выгнаць бясконкрэтнасьць у кіраўніцтве шляхам яшчэ большага ўцягненьня нізавога активу ў працу кіруючых органаў". (З рэзолюцыі апошняга пленуму ЦК КП(б)Б)

Супроць казёншчыны!

(Па Віцебшчыне)

Хваля плянаў, капля справы.

У доўгім, чырвоным корпусе фабрыкі «Дзьвіна» працуе 2.000 рабочых. Сярод іх шмат комсамольцаў.

На фабрыцы 7 цэхаў і ў кожным цэху — комсамольская ячэйка. Асабліва цікавая ячэйка № 7.

У яе плянах працы і да гэтага часу ёсьць такія старамодныя пункты, як «узмацніць», «паглыбіць», «наладзіць» і г. д. Між тым: сярод моладзі прыкмячаецца п'янка, хуліганства, панажоўшчына. Клюбу на фабрыцы няма, ёсьць юнсэкцыя, якая даўно сваю працу «захавала ў доўгую скрынку».

Як добра правесьці моладзі свой вольны час? Куды прылажыць энэргію? Як палепшыць працу юнсэкцыі?

Аб гэтым цэх'ячэйка № 7 і ня думае, бо... у пляне нічога няма...

Але вось што цікава: ячэйка правяла дзьве жывых справы;

1) высунула перад фабкомам і адміністрацыяй пытаньне **аб організацыі сталоўкі** для рабочых (фабком і адміністрацыя ўжо пашлі насустрэч);

2) організавала **радыё-гурток.** А ў пляне аб гэтым ёсьць што небудзь?

Таксама нічога няма!

Пашто-ж тады гэтыя самыя пляны, калі яны не жыцьцёвыя?..

Ячэйка ўжо над гэтым пытаньнем троху стала задумвацца... Можа што і выйдзе!

У паперных балотах.

Безьлясісты, бедны Бешанковіцкі раён. Цягнуцца тарфяныя балоты, брудная пусташ...

Сумота!

Шмат хто **з сялян** Бешанковічскага раёну **пашлі-б на організацыю таварыстваў па тарфяных распрацоўках.**

— Няма лясоў, дык і «тарфяныя дровы» будуць добрыя...—можна пачуць усюды.

Што-ж ў гэтым напрамку зрабілі комсамольскія ячэйкі?

У плянах працы ячэек, аб гэтым нічога няма... А ў жыцьці?... у 2-х таварыствах, якія маюцца па раёну, комсамольцы не прымаюць удзелу...

Між тым, райком ніякіх указаньняў не дае...

Вось табе «і конкрэтнае, жывое кіраўніцтва!».

«Паперныя балоты — гэта звычайная хвароба яшчэ многіх нашых райкомаў.

Вось які «інструктыўны ліст на 2 месяцы» даслаў 2-гі Віцебскі райком усім сваім вытворчым ячэйкам:

> **Рыхтуйцеся, да:**
> 1) **Сьвяткаваньня гадавіны „Чырвонай арміі".**
> 2) **Сьвяткаваньня Міжнароднага жаночага дню.**
> 3) **Сьвяткаваньня гадавіны „Парыскай Комуны".**
> 4) **Сьвяткаваньня зьвяржэньня Самаўладзтва.**
> 5) ....
> 6) .... і г. д.

„Шмат недахопаў і дасягненьняў"

Ды і як-жа райкомы могуць даваць указаньні ячэйкам, калі самы яны разрашаюць пытаньні «габінэтна», ня вучаць ячэйкі, **як** працаваць?

Бачэйкаўская ячэйка сумесна з хатай-чытальняй організавала радыё-прыёмнік. Колектыўна зьбіралі грошы, (па 2 р.)... І ў выніку за 500 рублёў купілі патрэбнае.

Цяпер уся вёска, дзякуючы комсамольскай ячэйцы, слухае па радыё концэрты, даклады... Хто ня сябр гэтага «радыётаварыства»—плаціць 20 капеек, з «сябра» бяруць 10 капеек.

Чаму-б райкому не заслухаць, «як ячэйка організавала гэтую справу» і перанесьці вопыт у іншыя ячэйкі?

Вось **Бікложанская** ячэйка організавала ў вёсцы коопэратыў, коопэрыравала насельніцтва, прыцягнула да коопэрацыі сваіх бацькоў. Чаму-б райкому ня вывучыць вопыт працы ў гэтай галіне? Райком адмяжаваўся наступным: заслухаў даклад ячэйкі наогул. А ў выніку, на паперцы пісаў: «Шмат дасягненьняў. але і шмат недахопаў».

Жывыя справы

Вядома, некаторыя райкомы, ячэйкі ўжо ўзяліся за жывую, практычную працу, за конкрэтнае кіраўніцтва.

Вось комсамольскі колектыў заводу «Мэтпрам» № 3 — перад перавыбарамі свайго бюро добра падрыхтаваўся.

Для праверкі і вывучэньня працы колектыву была высунута камісія з радавых комсамольцаў цэх'ячэек.

Спачатку камісія ўважліва заслухала як праводзіць абгляд. Потым размяркавала паміж сабой абавязкі: хто вывучаў вытворчую працу, хто вучнёўства, кваліфыкацыю, хто культ-асьветную працу.

Хлапцы захапляліся працай і, дзякуючы гэтаму, абгляд даў добрыя вынікі.

А вось у Кузьняцоўскага райкамолу дык трэба навучыцца, як трэба «конкрэтна» кіраваць.

Ён, напрыклад, заслухаўшы даклады аб працы двух ячэек (там дзе праводзілася земляўпарадкаваньне) даў конкрэтныя заданьні: як падрыхтаваць сялянства да пераходу з хутароў на пасёлкі... як зьвязацца з землябудаўнікамі і як дапамагаць сельсавету і камітэту сялянскай узаемадапамогі сачыць за правільным размеркаваньнем зямлі.

Райком высунуў пытаньне аб організацыі комсамольскага сельска-гаспадарчага колектыву. І не хаваючы «справу у доўгую скрынку»—1) заслухаўшы доклад Райземаддзелу, атрымаў вучастак добрай зямлі, 2) даслаў лісты па ячэйках.

І хутка 15 хлапцоў згадзіліся пайсьці ў колектыў.

Вось на гэтых прыкладах трэба нам вучыцца як рабіць жывую справу, як конкрэтна, жыва, кіраваць работай.

С.

З Віцебскіх матар'ялаў.

Пасялковыя організатары.

Комсамольцы **Струкачэўскай ячэйкі** (Кармянскага раёну) жывуць па пасёлках, па 2-3 у кожным, і таму цяжка праводзіць якую небудзь працу сярод вясковай моладзі. І бюро ячэйкі надта цяжка кіраваць сваймі комсамольцамі. Паўстала пытаньне: як лепш наладзіць кіраўніцтва, як лепш працаваць?

Каб вырашыць гэтае пытаньне, ячэйка, пры дапамозе Райкому, зрабіла наступнае:

На пасяджэньні бюро ячэйкі высунула больш моцных комсамольцаў, якім і даручалася правядзеньне грамадзкай і культурна-масавай працы ў пасёлках.

Узмацнілася кіраўніцтва комсамольцамі, палепшылася праца сярод моладзі пасёлкаў: апошняя ўжо мела магчымасьць прысутнічаць на чытках газэт, рознай літаратуры.

У выніку, можна сказаць, што ў ячэйках, якія знаходзяцца ў земляўпарадкаваных вёсках—праца пасялковых організатараў зьяўляецца жыцьцёвай формай кіраўніцтва сябрамі ячэйкі і сялянскай моладзьдзю наогул.

Трэба толькі больш наладзіць кіраўніцтва гэтымі організатарамі з боку бюро ячэек.

З. Чуманаў

Як „кіруюць".

(Малюнак з натуры).

Прыяжджае хто небудзь з раёну праверыць працу ячэйкі.

— Дзе тут сакратар ячэйкі жыве? пытае ў сялян...

— А вось у тым завулачку... пакажа рукой якая небудзь цётка.

Райкомавец адшукае сакратара, аб'явіць што прыехаў вывучыць,

інструкціраваць працу ячэйкі і за чашкай чаю, па гутаркам сакратара—„зробіць вынікі" вывучэньня.

— Як жа нам рабіць з комсамольцамі, якія п'юць самагон, ходзяць на вечарынкі, ня чытаюць газэт?—

пытае сакратар...

— Трэба наладзіць конкурс гарманістых, вось што!— вучыць райкомавец. Бачыў у „Чырвонай Зьмене" як Бабруйск конкурс на лепшага гарманістага наладзіў? Вось і ты карыстайся гэтым вопытам...

— А як-жа, калі гармоніка ў вёсцы няма?

— Тады ствары конкурс на лепшага пяўца і дэкляматара.

Бедны сакратар толькі вачыма вядзе ад зьдзіўленьня.

Гэта ня зусім звычайны але можа часты малюнак з нашай рэчаістасьці...

Дзякуючы такім адносінам да працы з боку райкомаў альбо асобных райкомаўцаў ячэйкі таксама робяць і ў сябе.

Вось, напрыклад, як у Бачэйкаўскай ячэйцы жывыя справы пралятаюць міма.

Слухалі даклад упаўнаважанага па батрацтву. Упаўнаважаны—слабы хлапец, не атрымлівае дапамогі з боку ячэйкі і сам нават ня ведаў, як пачаць працу.

— Ну якія будуць, таварышы, прапановы па дакладу?

— Прызнаць працу дрэннай.

— 11 батракоў няпісьменныя засталіся...

Прынялі рэзолюцыю і канцы ў ваду. Аб тым, як зьнішчыць гэтую няпісьменнасьць сярод батракоў—ячэйка і не паклапацілася. А.

Першыя крокі.

Вопыт Ляхаўкі.

Інструктарскія групы і камісіі дапамагаюць практычнаму кіраўніцтву

На конкрэтнае кіраўніцтва працай асобных комсамольцаў — нашы ячэйкі і дагэтуль мала зьвяртаюць увагі.

Усё кіраўніцтва праяўляецца ў формальным заслухоўваньні справаздач, агульных рэзолюцый, без усялякіх паказаньняў без дапамогі ў працы.

Добрыя крокі ў гэтым напрамку зрабіў Ляхаўскі Райкамол.

«Ляхаўка» **практыкуе нарады** ячэек **па тыпах, па асобных галінах працы** і ўжо мае добры вопыт. Былі скліканы нарады экономпрацаўнікоў, апоргаў, працаўнікоў па шэфству. Нарады праходзяць вельмі жвава і ня толькі дапамагаюць у практычнай працы ячэек, але і дапамагаюць абменьвацца вопытам.

Організована таксама інструктарская група з 7-мі чалавек.

Цікава адзначыць тое, што ў гэтую групу ўцягнуты старыя комсамольцы, якія раней адхіляліся ад комсамольскай працы. Група ўжо абглядала працу аднэй ячэйкі і цяпер вывучае гаспадарчую працу 6-ці ячэек розных тыпаў.

Група працуе па заданьнях Райкому. Заданьні даюцца як можна падрабязговыя; акрамя об'ектаў абгляданьня (што трэба абглядаць) тут ёсьць і аб тым, у каго адшукаць матар'ялы, з кім матар'ялы ўзгадняць і г. д. Хутка група будзе вывучаць ячэйковы саюзны дзень.

Выконваць плян і вывучаць асобныя галіны працы—дапамагаюць райкому і камісіі, якія ўтвараюцца пры райкоме пэрыодычна.

Райком таксама высунуў перад ячэйкамі пытаньне аб скарыстоўваньні ў дапамогу бюро ячэек камісіённага мэтоду.

Гэта добрае мерапрыемства ячэйкі ўжо праводзяць, напрыклад: ячэйка ФЗВ скурнікаў перад справаздачай піонэрскага атраду высунула камісію для абгляданьня працы атраду і падрыхтоўцы вынікаў.

Вынікі былі вельмі практычныя.

Каб вакол мерапрыемстваў, (якія праводзяцца Райкомам) збудаваць грамадзкую думку прыцягнуць як можна больш зацікаўленых людзей, устаноў, прадпрыемстваў—комсамольская Ляхаўка практыкуе раённыя дэмонстрацыі, карнавалы (напрыклад, карнавал да перавыбараў гарсавету).

Акрамя ўсіх гэтых мерапрыемстваў, Райком мае яшчэ цэлы шэраг іншых, другарадных форм конкрэтнага кіраўніцтва: дапамога ў працы новаму активу з боку старога, сыстэматычныя гутаркі сакратароў ячэек з працаўнікамі ячэек, высоўваньне перад райкомам асобных пытаньняў ячэйковай працы і г. д.

Вось першыя крокі Ляхаўкі па правядзеньню конкрэтнага кіраўніцтва.

П. Зэйфман.

Група інструктароў.

(Менск, Гарадзкі райком.)

Інструктарская група Райкому організавана каля 3-х тыдняў таму назад.

Склад групы падбіраўся з старога активу, які добра знаёмы з працай.

Перад пачаткам працы была склікана нарада інструктарскай групы, на якой добра абгаварылі плян працы.

За маленькі тэрмін свайго існаваньня інструкторская група ўжо правяла абсьледваньне ячэек агульна-адукацыйных курсаў і металістаў. Заканчваецца абсьледваньне ячэек 1-ай Дзяржаўнай друкарні, 2-ой друкарні, працколектываў гарбароў, хлебапякарань ЦРК і профшколы «Поліграф»

Вось у ячэйцы агульна-адукацыйных курсаў пры абсьледваньні выявілася, што сакратар ячэйкі ўсе дырэктывы Райкому хаваў у сябе ў кішэні. Ячэйка зусім ніякай працы не праводзіла.

У ячэйцы мэталістых выкрыта, што саюзны дзень не ўважліва падрыхтоўваецца; вядзецца слабая праца сярод рабочай моладзі, з прычыны чаго тэмп узросту ячэйкі за лік рабочай моладзі паменшыўся.

Інструктарская група паказала сваю жыцьцёвасьць.

Дзякуючы інструктарскай групе Райком цяпер больш знаём з працай ячеек і іх становішчам.

Райком мае магчымасьць праверць выкананьне дырэктыў, якія даюцца ячэйкам.

Р. Г.

Ах вы пляны мае пляны,
Пляны старыя маі
Да чаго мае вы пляны
Усё райкомы давялі.

Супроць „усезнайства" і абломаўшчыны

Вайна абломаўшчыне і казёншчыне.

Перагрузка, захапленьне організацыйнымі формамі працы—асноўнае зло, якое перашкаджае ў сучасны момант нашаму активу вучыцца.

Мы не заўсёды ўмеем будаваць сваю працу па азначанаму пляну. Ня рэдка пляны складаюцца для супакою совесьці, а потым кладуцца ў портфель да наступнага каляндарнага тэрміну.

Усё гэта часам зварачае наш апарат дрэнна зьбітую машыну, якая ледзь ледзь рухаецца і не дасьпявае за ўзрастаючымі запатрабаваньнямі масаў.

Задача комсамольскага активу зараз складаецца ў тым, каб паставіць наш апарат пад кантроль масаў, пад іх організаваны напор на ўсе яго недахопы, што патрабуе ад кожнага актыўнага працаўніка нашага саюзу яшчэ большай сувязі з комсамольскімі масамі, яшчэ большай адказнасьці перад імі аб сваёй штодзённай працы ў апараце саюзу.

Курс на спэцыялізацыю активу—адзіны верны шлях зараз у працы з комсамольскім активам.

Зусім недастаткова быць, прыкладна, спэцам па коопэратыўнай рабоце. Гэтага дасягнуць ня так ужо цяжка.

Куды цяжэй зрабіцца коопэратарам-комуністым, які-б ведаў політыку партыі ў гэтай справе, вучэньне Леніна аб коопэрацыі і робячым гэтыя тэорытычныя веды кіраўніцтвам для ўсей практычнай работы.

Курс на спэцыялізацыю патрабуе куды больш уважлівага кіраўніцтва активам у яго практычнай працы і аб'яднаньня нашага кадравага складу вакол камітэтаў.

Сыстэма нарад па асобным пытаньням працы (прадстаўнікоў ў коопэратыўныя органы, выбары ў саветы, працаўнікоў юнсэкцый і г. д.)—ўсе гэтае кола мерапрыемстваў, атрымаўшы шырокае распаўсюджваньне ў організацыях, павінна быць шырока выкарыстана ўсімі камітэтамі нашага саюзу.

Мала гэтага. Курс на спэцыялізацыю активу мяркуе ўстанаўленьне самай цеснай сувязі організацыі саюзу з спэцыялістымі «усіх родаў аружжа» і ня толькі маючымі «дыплём», але і асобных комсамольцаў, асобных беспартыйных хлапцоў, якія цікавяцца тэй ці іншай справай і добра яе ведаюць.

Майстра і высока-кваліфікаванага рабочага неабходна прыцягнуць на нарады па пытаньням індустрыяльнага, брыгаднага вучнёўства, школы ФЗВ і г. д., агронома і комсамольца культурнага гаспадара на вытворчыя сельска-гаспадарчыя нарады, коопэратара і комсамольца грамадзкага працаўніка—на нарады па коопэратыўнай працы, інжынэра і комсамольца—вынаходацу—для організацыі вытворча-тэхнічных гурткоў і г. д.

Які тып актывістага нам патрэбен зараз

Ці ёсьць у нас зараз у саюзе тып актывістага, зусім адпавядаючага вялізарным задачам нашай працы.

Такіх зусім аформленых кадраў людзей мы, вядома, яшчэ ня маем.

Але гэтыя новыя людзі, новыя кадры комсамольскага активу надзвычайна хутка растуць у любой фабрычна-завадской, у любой вясковай ячэйцы нашага саюзу.

Гэта—лепшыя рабочыя ў цэху, лепшыя гаспадары ў вёсцы, цесна зьвязаныя з масамі рабоча-сялянскай моладзі, упарта працуючыя над сваей самаадукацыяй.

Але гэтаму ўзрастаючаму пласту не хапае культурнай трэніроўкі і навыкаў у працы. Гэтыя навыкі трэба гэтаму пласту даць, «бо нам патрэбен зараз такі псыхолёгічны тып, які ўладаў-бы добрымі ўласьцівасьцямі старой рускай інтэлігэнцыі ў сэнсе марксысцкай падрыхтоўкі і шырыні ахопу, але з амэрыканскай практычнай хваткай. Нам патрэбен марксызм плюс амэрыканізм».

Але для гэтага трэба мабілізаваць усю нашу энэргію.

Для гэтага трэба бязьлітасна ўскрываць свае недахопы, устанавіўшы ўзаемны кантроль і ўзаемнае падтрыманьне

Для гэтага трэба даць рашучы адпор «усёзнайству», комуністычнаму начотнічаству, вузкалобаму дзялячаству і казёншчыне.

М. Цяцерын.

У чым „соль“ пытаньня аб солі?

800 процантаў накідкі.

Скарацім непатрэбныя інстанцыі.

Соль—самы пролетарскі, самы „свойскі“ тавар. Самы просты і самы галоўны.

Гавораць, што „голь на выдумкі хітра“. Гэта няверна. Бо як ня хітры, як ня круціся, а солі ня выдумаеш, бяз солі не абойдзешся.

Калісьці соль была самым танным таварам. У часе грамадзянскай вайны соль зрабілася дарагім прадметам і прадавалася амаль на вагу золата.

Цяпер у нас соль дзяшовая. Цяпер гэта вельмі даступны тавар, але соль магла-бы быць яшчэ дзешавей, калі-б яе пазбавілі ад неабходнасьці каціцца і расьці, як сьнежны ком па інстанцыям, калі-б на долю солі ня выпала неабходнасьць карміць на сваім шляху арміі бухгальтароў і машыністак.

Пакуль соль даходзіць да селяніна, яна прарабляе складаны шлях.

Трэсту пуд солі абходзіцца ў **11 кап.** Да гэтай цаны дадаюцца 22 кап. дзяржаўнага акцызу і такім чынам соль каштоўнасьцю ў 33 кап. пуд ідзе ў сындыкат.

А **сындыкат**—установа вялікая: бяздоньне пакояў і габінэтаў, грукат машынак. Трацяцца рэкі гуміарабікі, акіяны атраманту, лясы асадак. Сындыкату трэба жыць і ён накладвае на пуд солі $3^1/_2$ **кап.**

Пасьля гэтага соль ад'яжджае ў **Белкоопсоюз.** Гэты апошні, хоць і крыху менш сындыкату, але апэтытам уладае ня меншым! Так і быць! Пуд солі „апухае“ яшчэ на $3^1/_2$ кап.

Далей соль едзе ў **Акрсаюз.** Лёгка сказаць „едзе“. Чыгунка таксама ня лапцем шчы хлябае. Ёй таксама есьці трэба. І пакуль злапалучная соль даяжджае да акрсаюзу, яна каштуе ўжо **73 кап. пуд.**

Акрсаюз стаіць ужо на станцыі і з нецярпеньнем чакае дарагую госьцю для таго, каб узнагародзіць яе **4 процантамі.** Соль ужо каштуе **77 кап.**, а да вёскі яна яшчэ не даехала. Яна яшчэ толькі ў акрузе. Пакуль яна даедзе **да нізавога спажывецкага таварыства** яна будзе ўжо каштаваць **90 кап.** За увесь доўгі шлях на яе нарасло звыш 800 процантаў.

„Па чалавечаму судзячы“ **спажывецкае таварыства не абавязана** прадаваць сабе ў страту. Яна мае фармальнае права зрабіць яшчэ накідку і бывае, што так і робіцца!

І пакупае соль селянін па **90—96 кап.** за пуд!

* * *

Такі лёс солі. Цяжкі лёс—няма чаго казаць.

Неабходна аслабаніць соль ад лішніх „любезнасьцяй“ надмернага ліку інстанцый, якія ўладаюць, калі не здароўем слана, дык ва ўсякім выпадку яго апэтытам...

Мы прапануем адпаведным організацыям зацікавіцца гэтым пытаньнем. Ці можна ў нашых умовах скараціць некалькі інстанцый прахаджэньня солі? Нам здаецца, што гэта магчыма. Чакаем адказу!

Міх. Грузінаў.

Трагэдыя цэрабкоопскіх бацінак.

Камень на шыі МЦРК.—Супроць законаў політэкономіі.—Каму гэта дае карысьць?

Зараз зусім зразумела, што Цэрабкооп ня зьніжэ, ня можа зьнізіць цэн на свой абутак. „Цёмныя законы“, кіруючыя эканамічнымі здольнасьцямі цэрабкоопскіх гаспадарнікаў зрабілі немагчымым зьніжэньне цэн на такі „прадмэт раскопы“, якім зьяўляюцца... мужчынскія храмовыя бацінкі.

Ня гледзячы на апошні загад Наркамгандлю СССР аб тым, што ў першую чаргу павінны быць зьніжаны цэны якраз на абутак—іменна гэтага ня мае магчымасьці зрабіць МЦРК, бо абуткам ён і так гандлюе сабе ў страту.

Як-жа магло здарыцца, што прыватнік. прадаючы бацінкі саматужнага вырабу **за 12 рублёў**, атрымоўвае прыкладна $1^1/_2$—2 **рублі чыстага прыбытку**, а МЦРК прадаючы такі-ж абутак за $12^1/_2$ руб., наадварот **прыкладвае з сваей кішэні.**

Справа ў тым, што МЦРК зараз свaeй абуткавай вытворчасьці ня мае. **Ён прадае чужы абутак.** Да сярэдзіны лістапада мінулага году МЦРК меў уласную шавецкую майстэрню, вытворчасьць якой ён рэалізоўваў у сваіх магазынах. Трэба думаць, што на гэтым шляху асоба бліскучых спраў не рабілася і майстэрня была перадана Гандлёва-Будаўнічаму Трэсту **з умовай рэалізаваць яе вытворчасьць у магазынах МЦРК.**

Сабекошт пары мужчынскіх храмовых бацінак для МЦРК раўняецца 12 р. 18 к. Гэта многа, вельмі многа. Калі-б МЦРК над гэтым задумаўся, ён, пазбавіўшыся ад майстэрні, прыняў-бы крокі к таму, каб удзяшавіць сабекаштоўнасьць абутку.

Чаму прыватнік можа даставаць абутак, прадаючы які за 12 руб., ён атрымоўвае яшчэ $1^1/_2$—2 рублі прыбытку, а Цэрабкооп ня можа дабіцца таго-ж?

Цэрабкоопу думаць некалі; і пазбавіўшыся ад пражорлівай майстэрні ён узяўся рэалізоўваць яе-ж вытворчасьць зноў-такі заведама прыкладваючы ў гэтай справе.

Што гэта такое? Што гэта за „мэтагоднасьць“? Што гэта за сьлепата? Скінуць камень з ног, для таго, каб зараз-жа прывязаць яго на шыю... Во так гэта выходзіць!

Коопэратыўныя работнікі маюць у запасе гатовае „пярэчаньне“ аб тым, што трэба падтрымаць прадпрыемства завадзкога тыпу. А мы схільны думаць трошкі ня так: бязумоўна, мы даем перавагу **вытворчасьці фабрычнай.**

Але чаму? Таму, што яна дае больш танны прадукт; але якімісьці невядомымі шляхамі, супроць законаў політычнай экономіі, атрымоўваецца, што фабрычны прадукт каштуе даражэй саматужнага. Над гэтым трэба падумаць. Тут нешта ня так!

Мы яшчэ ня ведаем наколькі правільна, наколькі рацыянальна пастаўлена справа ў шавецкай майстэрні Гандлёва-Будаўнічага Трэсту. Мы яшчэ ня ведаем, наколькі гэта наогул прадпрыемства фабрычнага тыпу.

Але факт застаецца фактам: так званы фабрычны прадукт каштуе МЦРК даражэй, чым прыватніку прадукт саматужнага вырабу!

Другое „пярэчаньне“ МЦРК: мы-жа рэалізоўваем усю прадукцыю гэтай майстэрні; у нас нічога не застаецца...

— Тым горш для вас, бо чым больш вы прадаеце гэтага абутку, тым больш страт вы нажываеце, тым больш вы ня выконваеце галоўнае задачы зьніжэньня цэн...

Вывад: калі абутак майстэрні „Торгстроя“ дае Цэрабкоопу страту замест прыбытку, **трэба адмовіцца ад рэалізацыі яго,** памятуючы, што аснова асноў—гэта зьніжэньне цэн.

Тым больш, што ў магазынах Скуртрэсту з посьпехам прадаецца добры абутак па зьніжаным цэнам.

Гр.

Ад рэдакцыі: рэдакцыя чакае адказу на закранутыя ў артыкуле тав. Гр. пытаньні ад МЦРК, Гандлёва-Будаўнічага Трэсту і РСІ.

Калі хочаш дармова атрымаць у красавіку месяцы часопіс «МАЛАДНЯК», дык выпішы «Чырвоную Зьмену» ня менш чым на тры месяцы.

Чацьверты спэктакль

У папярэднім нумары „Чырвонай Зьмены“ памылкова паведамлялася аб тым, што 4-ты спэктакль у Белдзяржтэатры для менскай моладзі адбудзецца ў сераду 9-га сакавіка.

4-ты спэктакль („Змрок“) адбудзецца ў сераду 16-га сакавіка, а 8-й гадзіне ўвечары.

Білеты прадаюцца днём у рэдакцыі „Чырвонай Зьмены“ а вечарам у клюбе імя КІМ!

Юнацкі ранішнік

Юнацкі ранішнік, у програму якога ўваходзяць вялікі концэрт і дыспут аб пастаноўках Белдзяржтэатру, адбудзецца ў нядзелю 20 сакавіка, а 12 гадзіне дню.

Білеты ад 10 да 45 кап. можна будзе купіць у рэдакцыі „Чырвонай Зьмены“, а таксама ў клюбе імя КІМ.

Што пісаць аб зьніжэньні цэн?

Агульны сход юнкораў

Пытаньне аб тым, як асьвятляць ў друку кампанію па зьніжэньню цэны будзе падрабязгова разабрана на агульным сходзе ўсіх юнкораў Менску, які адбудзецца ў суботу 12 сакавіка ў памяшканьні кутку працаўнікоў друку (Комуністычная вул., 19. Дом Працасьветы).

Пачатак сходу а 8-й гадзіне ўвечары. На сходзе выступяць сакратар ЦК ЛКСМБ тав. А. Бараньнікаў і Наркамгандль БССР тав. Адамайціс.

На сход запрашаюцца акрамя ўсіх юнкораў „Чырвонай Зьмены“, прысутнасьць якіх абавязкова,—усе юнкоры насьценгазэт менскіх прадпрыемстваў.

Юнкор! не запамятуй зьявіцца. на сход!

Сход бацькоў комсамольцаў

па пытаньню аб цэнах

склікаецца гэтымі днямі рэдакцыяй „Чырвонай Зьмены“. На сходзе выступяць прадстаўнікі МЦРК, Наркамгандлю і інш.

Апавяшчаючы аб гэтым за некалькі дзён, „Чырвоная Зьмена“ зьвяртаецца да ўсіх комсамольцаў з просьбай падрыхтаваць бацькоў да гэтага сходу.

У кватэры № 1

Па Рэволюцыйнай вуліцы ў доме № 22, кв. № 1, жыве са сваёй сям'ёй рабочы-будаўнік тав. ЛЕВІН.

Калі я ўвашоў у кватэру, яго жонка вазілася з гаршкамі. Разгаварыліся.

— Аб цэнах пытаеш?... Так стала крыху лепш... Замест $^3/_4$ фунту, мяса можна купіць і цэлы фунт. Прыватнікі—скуру дзяруць. У МЦРК мяса кашэрнае каштуе 90 к. кілё, а ў суседняга гандляра 1 р. Ды і другія прадукты падзешавелі... Рыс раней каштаваў 58 к. кілё, а цяпер—43 к. Аўсянка каштавала 32 к., цяпер--25... Яйцы можна для дзетак купіць: раней бралі 65 к. за дзесятак, а цяпер бяруць 55 к...

— Вось толькі не зразумею,—працягвала тав. ЛЕВІНА,—чаму гэта ў розных крамах розныя цэны. Што ні крама, дык новая цана... Вось у магазыне МЦРК сьлівачнае масла каштуе 3 р. кілё, у краме БІКО—тое самае, а ў «Экономіі» такое-ж масла каштуе 3 р. 20 к... Вось дык экономія!

У гэты час у хату ўвашоў сам тав. Левін. Даведаўся аб тэме нашай гутаркі:

— Так зьніжаюць цэны... Вось ідучы цяпер з працы я зашоў у МЦРК купіць для дачкі баначку кавы. Суседка наша ўчора сказала, што цэны зьнізіліся: чаму-ж дзіцятка не папесьціць?.. Ну, зашоў. Пытаю: колькі каштуе?—1 руб. 30 кап. —кажуць.—Выпішэце.—А калі падышоў плаціць грошы, дык пачуў:—ты дзядзька, 10 кап. пераплаціў... Цяпер-жа каштуе 1 руб. 20 кап.

Вось бачыце—закончыў тав. **Левін**—як у нас яшчэ кепска наладжана справа ў коопэратывах. Трэба на відным месцы прэйс-курант цэн вешаць. Каб усе ведалі, што колькі каштуе. І каб усюды ў коопэратывах аднолькавая цана была...

Пярэчыць тав. **Левіну** няма было чаго.

Л. Кацовіч.

У нядзелю 13 сакавіка,

а 11 гадз. дню, у памяшканьні 2-й сямігодкі адбудзецца

конфэрэнцыя па політадукацыі

рабочай моладзі. склікаемая АК ЛКСМБ сумесна з Акрана.

На абвестцы дню:

1) Даклад аб становішчы працы палітшкол і гурткоў.

2) Садаклад Акрана аб пастанoўцы грамадазнаўства ў ВШРМ, прафшколах і школах ФЗВ.

Модус прадстаўніцтва:

для палітшкол 1 ад 5 ч;
« гурткоў 1 ад 10 ч.
« астатніх 1 ад 20 ч.

Зьбірайце матар'ялы, рыхтуйце свае думкі па гэтаму пытаньню.

Менакругком ЛКСМБ
Менакрана

У пятніцу, 11 сакавіка,

а 7 гадзіне ўвечары, у памяшканьні Дому Працасьветы адбудзецца

НАРАДА ЗАМУЖНІХ КОМСАМОЛАК,

скліканая рэдакцыяй газэты „Чырвоная Зьмена“ і Менакругкомам ЛКСМБ.

Акрамя замужніх комсамолак, на нараду запрашаюцца наступныя таварышы: Крэмэр, Муратава, (жанаддзел ЦК КПБ.), Кантаровіч (жаночы аддзел АК) Давідовіч (Ахматмлад).

Білеты разасланы па хатнім адрасам замужніх комсамолак г. Менску і па райкомам.

Нарада дзяўчат--кваліфікаваных работніц

— адбудзецца —

Ў СУБОТУ 12 сакавіка

а 6 гадзіне ўвечары ў памяшканьні клюбу КІМ (Комсамольская 25).

На парадку дню:

ЗАЦЬВЕРДЖАНЬНЕ АДЧЫНЕНАГА ЛІСТУ

На нараду запрашаюцца дзяўчаты-работніцы, майстры, райжанорганізатары.

Рэдакцыя „Чырв. Зьмена“.
Менакругком ЛКСМБ.

ХТО жадае дарэмна ПАЕХАЦЬ у Ленінград-Волхаўбуд?

ШТО для гэтага трэба ЗРАБІЦЬ???

Аб гэтым глядзі на 1-ай старонцы.

У тры радкі.

— **7160 членаў** налічваецца ў Менскім акруговым таварыстве „Прэч няпісьменнасьць“.

— Да дню 8 сакавіка зроблены захады да адчыненьня ў Беларусі **цэлага шэрагу ясьляў і дзіцячых консультацый.**

— Хутка будуць адчынены ў Менску **курсы політасьветных працаўнікоў,** разьлічаныя на 40 ч.

Адказы чытача

Гоўзману (№ 838). Прысутнасьць піонэра на дыспуце аб апавяданьні П. Раманава **„Без черемухи“** вызначаецца ўзростам і віцьцём піонэра, яго ўзростам і можа быць дапушчана з дазволу павадыра атраду.

Г. (№ 839). Скакаць на вечарох піонэрам не патрэбна, бо гэта шкодна. А па піонэрскаму статуту, піонэр не павінен рабіць тое, што шкодна для організму.

Ліпскаму (№ 840). Пісаць адну і ту-ж заметку ў некалькі газэт нельга.

Беляйкіну (№ 841). Кожны вучань мае права прысутнічаць на адчыненым пасяджэньні вучкому.

Малеву (№ 842). **Кур'еры і ўборшчыкі** прымаюцца ў сябры комсамолу без кандыдацкага стажу і рэкомендацыі.

Пратусевічу (№ 843). У Чырвоную армію можна паступіць добраахвотна да 1 ма...

У папярэдніх нумарох «Чырвонай Зьмены» паведамлялася аб організацыі рэдакцыяй вялікай экскурсыі рабоча-сялянскай моладзі БССР па маршруту: **Менск—Ленінград—Волхаўбуд—Краншытат.**

Сёньня мы друкуем падрабязговы матар'ял аб гэтай экскурсыі, які распрацаван экскурсыйнай камісіяй.

Як запісацца на экскурсыю?

Усе жадаючыя прыняць удзел у экскурсыі павінны прыслаць у рэдакцыю **„Чырвонай Зьмены“** свае заявы з наступнымі весткамі: 1) імя, прозьвішча і па бацьку; 2) узрост; 3) соцыяльнае становішча; 4) месца працы; 5) дакладны хатні адрас; 6) партыйнасьць; 7) якія мясцовасьці добра ведаеш; 8) ці выяжджаў за межы роднага гораду альбо вёскі.

Заявы будуць прымацца толькі да 15-га сакавіка г. г.

Узнос грошай

Для ўдзелу ў экскурсыі трэба мець 35 рублёў. Грошы гэтыя выплачваюцца ў два тэрміны.

50 процантаў грошай трэба прысылаць да 1 мая па адрасу: **Менск, Комсамольская, 25, выдавецтва „Чырвоная Зьмена“, у касу экскурсыі**

Астатнія 50 процантаў уносяцца ў дзень ад'езду з Менску, пасьля чаго кожны экскурсант атрымлівае адпаведнае пасьведчаньне.

Выезд у Ленінград

Таварышы з Барысаўскай, Аршанскай і Віцебскай акруг далучаюцца да экскурсыі **на сваіх станцыях.** Таварышы з Полацкай акругі далучаюцца ў Віцебску. Таварышы з Калінінскай і Магілеўскай—у Воршы.

Удзельнікі экскурсыі з Слуцкай, Гомельскай, Рэчыцкай. Бабруйскай і Мазырскай акруг прыяжджаюць у Менск напярэдадні выезду ў Ленінград, прычым яны атрымліваюць лістары з 50-процантнай скідкай да Менску, што не ўваходзіць у лік 35-ці рублёў.

Сьпіс таварышоў, залічаных у склад экскурсыі, будзе надрукован у газэце **„Чырвоная Зьмена“** 20-га красавіка (апрача гэтага кожны экскурсант атрымае асобнае паведамленьне).

Кожны экскурсант павінен узяць з сабою: коўдру, падушку, кубак, ручнік, мыла, зубную шчотку і парашок, свой профсаюзны білет (сябрам саюзу) і асабістае пасьведчаньне.

Акрамя гэтага вельмі пажадана, каб экскурсанты ўзялі з сабою свае музычныя інструманты (гармонік, балалайка, мандаліна і г. д.)

Як разьмяркоўваюцца грошы?

35 рублёў кожнага экскурсанта разьмяркоўваюцца наступным чынам: 1) **праезд** (туды і назад без пляцкарт—11 руб. 60к.); 2) **яда** (9 дзён--11 руб. 70 к.); 3) **інтэрнат** (7 дзён—4 р. 20 к.); 4) **паездка на Волхаўбуд**—2 р. 60 к.; 5) **аплата групаводаў, лектараў, білеты ў музэі і інш. месцы**—1 р. 50 к.; 6) **трамвайныя выдаткі**—1 р.; 7) **астатнія. непрадугледжаныя выдаткі**—4 р. 40 к.

Што мы ўбачым?

У Ленінградзе: увесь горад з вышкі Ісакіеўскага сабору, Петрапаўлаўскую цытадэль, Эрмітаж, адзін з самых буйных заводаў (маецца на ўвазе Пуцілаўскі), рабочыя і комсамольскія клюбы.

На Волхаўбудзе: самую буйную ў СССР гідро-электрастанцыю, рабочы пасёлак і інш.

У Краншытаце: цытадэлі (паездка туды морам), адзін з самых буйных караблёў. (маецца на ўвазе „Парыская Комуна“) і знаёмства з жыцьцём маракоў.

Калі выяжджаем?

Экскурсыйная камісія канчаткова вызначыла, калі выяжджае экскурсыя: гэта будзе ў суботу, 14 мая, вечарам.

Менская працоўная моладзь можа атрымаць усе спраў і аб экскурсыі ў справачным стале цэнтральнага комсамольскага клюбу імя КІМ у дзяжурнага сябра экскурсыйнай камісіі

А—к.

Адказныя рэдактары: А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.

Галоўлітбел № 24444 2 Дзярждрукарня БДВ.